

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

13. ZÁŘÍ 2020

Z obsahu:

Maria nám svěruje tajemství kříže

Promluva Svatého otce
Benedikta XVI.
při mši svaté v Lurdech
14. září 2008,
v roce 150. výročí zjevení
Panny Marie Bernadettě
Soubirousové
- strana 2 -

Svatá Eufemie
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (19)
- strana 5 -

Arcibiskup Migliore:
Mučedníci
jsou svědci hodnot,
které jim byly upřeny
- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (20)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 8 -

Křížová hora - Bůh
v lidských srdcích
Petr Bobek
- strana 10 -

*Kříž na Starém Zubří,
fotografie © Jiří Koleček*

Maria nám svěruje tajemství kříže

Promluva Svatého otce Benedikta XVI. při mši svaté v Lurdech 14. září 2008,
v roce 150. výročí zjevení Panny Marie Bernadettě Soubirousové

Páni kardinálové, drahý Mons. Perriere, drazí bratři v biskupské a kněžské službě, drazí poutníci, bratři a sestry!

„Jděte říci kněžím, aby se sem konala procesí a vybuodovala se zde kaple.“ To je poselství, které obdržela Bernadetta od „krásné Paní“ při zjevení 2. března 1858. Po 150 let poutníci nikdy nepřestali přicházet k Massabiellské jeskyni, aby na-

slouchali poselství o obrácení a naději, které jim je určeno. Rovněž my stojíme dnes u nohou Marie, Neposkvrněné Panny, abychom s malou Bernadettou vstoupili do její školy.

Děkuji obzvláště Mons. Jacquesovi Perrierovi, biskupu z Tarbes a Lurd, za vřelé přivítání, které mi připravili, a za jejich laskavá slova, která mi adresovali.

Zdravím kardinály, biskupy, kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice stejně jako vás všechny, drazí poutníci Lurd, zvláště nemocné. Přišli jste v hojném počtu vykonat tuto jubilejní pouť spolu se mnou a svěřit své rodiny, své příbuzné a přátele i všechny své úmysly Naší Paní. Moje uznání

Pokračování na str. 12

Čím ztrácíme čas? Tuto otázku si můžeme položit při každém zpytování svědomí a odpovědi budou jistě velmi různé. Ačkoliv to sv. Eufemie (str. 4-5) řekla v těžké chvíli svým vězňům, její následující slova se mohou stát hlavním mottem našeho pozemského života: „Neztrácejte zbytečně čas s přesvědčováním. Pro nás je zrada pravého a jediného Boha, Stvořitele nebe i země, něčím nemyslitelným.“ Každý okamžik lidského bytí, který uplyne bez spojení s Trojjediným Bohem, je časem promarněným...

Je divné, že tolik lidí zná Ježíše, a tak málo s ním chce naplno žít. Je to tragické a nenormální. To nám sdělují duchovní zápisky polské mystičky Alice Leniczewské. (str. 5-7) Děje se tak i proto, že mnozí z těch, kdo Ježíše znají a nazývají se jeho učedníky, ve skutečnosti nemají hlubší porozumění jeho učení. To lze získat pravidelnou četbou a rozjímáním Písma svatého a církevních Otců a opravdovým, vědomým sjednocováním se s Ježíšem za pomoci duchovních prostředků, které nám on sám nabízí. Často slyšíme otázku, kterou známe i z katechismu: K čemu jsme na světě? Skrze Alici odpovídá sám Ježíš: „Proto, aby se mohla obnovit dokonalost, k jaké je každý povolán. Čím vyšší stupeň dokonalosti, tím bude formování hlubší a bolestnější.“ A to je také odpověď pro utrpení, kterým dnešní svět prochází: Aby člověk mohl vyjít z temnoty zla, musí projít utrpením Golgoty,

Editorial

kteří je odevzdáním všeho, co je svázané se světem. Tak zůstane jen čistá duše, již svět zabít nemůže, protože do tohoto světa nepatří.

Pohlédme na Ježíšův kříž! Vždyť pohled na něj byl vždy posilou v těžkých chvílích mnoha generací před námi. Jako bychom zapomněli... Dnes ještě více než před sto lety platí slova kardinála Lépiciera (str. 8-9) o tom, jak se vytratil dar rozumu, který v plné míře nacházíme u Panny Marie. Důsledkem pak je u křesťanů to, že: „Mají pouze zmatené, neplodné a vlašné porozumění zjevených pravd. Jejich víra je tak slabá, že povrchní sofismus utkaný falešným duchem stačí k tomu, aby jejich vírou otrásl a někdy i zničil jejich víru.“ (Sofismus/sofisma – logicky nesprávný soud, klamně používaný jako pravdivý, až i úskok...) „Následně pak tito křesťané jen podle jména nevidí v utrpení kříže nic jiného než hanu či bláznovství, a pronásledování, kterému je Církev vystavena, je pro ně kamenem úrazu.“ Hodně tvrdá slova, avšak pravdivá...

Hledíme na Ježíšův kříž proto, abychom byli uzdraveni, připomíná nám slova sv. Augustina papež Benedikt XVI. (str. 2, 12-13) Uzdravení především duchovně, ale i – je-li to ve shodě s Boží vůlí – tělesně. Přemyslejme: Kdyby teď k nám přišel Mojžíš jakožto vyslanec Boží a vystavil před nás měděného ha-

da (předobraz Ježíšova kříže), pohlédli bychom s vírou, že budeme uzdraveni? Je naše víra tak silná jako těch Izraelitů na poušti, kteří umírající na hada pohlédli? Nejsme spíše ustrašení, v depresi, v beznaději? Ale je zde přece vítězná Boží láska vyjádřená na kříži, která nás chce posílit a sděluje nám: Moc lásky je silnější než zlo, které vás ohrožuje!

Jaký máme účinný prostředek v boji se zlem? Známe velmi dobře: modlitbu. Připomíná nám to Panna Maria – ať už to dosvědčila svým životem, anebo ve svých zjeveních. Lépe to snad nelze vystihnout než slovy Benedikta XVI.: „Kdo se modlí, nemarní čas, třebaže situace nese všechny příznaky nouze a zdá se, že nutí jediné k činnosti.“ To je jediný účinný lék, který pro člověka existuje, zvláště pak tehdy, kdy si uvědomuje, že je na dně svých sil a v boji se zlem prohrává. K tomu připojme kající smýšlení a skutky pokání...

S pomocí Boží se dobré věci daří... Příkladem z našich dnů je i snaha správců o udržení poutního místa Křížová hora. (str. 10-11) Proto se nenecháme v době, kdy je to nejvíce potřeba, odradit od svých společných modliteb – Ježíš, jak slíbil, je uprostřed nás – a využijme všech příležitostí, abychom společně prosili za uzdravení tohoto světa – duchovní i fyzické. A volejme o pomoc k Matce Boží:

„Panno Maria Bolestná, ulehči nám tíhu našeho kříže a veď nás i celé lidstvo do království svého Božího Syna!“

Daniel Dehner

Pán tě dnes zve mezi své učedníky k lekci, která tě má přivést k větší podobnosti s jeho nebeským Otcem. Využij příležitosti být v tomto úzkém kroužku, který ti nabízí příležitost předložit božskému Mistru i tvé nejistoty a pochybnosti. Petr ti jde i v tomto směru příkladem vstříc. Rád by se totiž přesvědčil, zda správně pochopil, co předtím slyšel od Pána. Jeho otázka může zajímat také tebe: *Kolikrát mám odpustit? Snad až sedmkrát?* Na číslo, o kterém je tu řeč, se neříkej jako na matematickou hodnotu. V tomto prostředí mají čísla také svůj symbolický význam. Číslo sedm představuje na Východě úplnost. Petr si snad ani neumí představit, že by měl odpustit vícekrát.

Ježíšova odpověď však přivádí posluchače do rozpaků: *Sedmasedmdesátkrát!* Není to nadsázka? Co tím chce Ježíš říci? Chce svým následovníkům vštípit do paměti, že by vůbec neměli počítat, kolikrát už někomu odpustili. Chtějí-li jednat podle vzoru svého Mistra, nemohou vůbec myslet na to, zda už nepřekročili nějakou mez. Pro Boží dobrotivost a milosrdenství totiž neexistuje vůbec žádná taková hranice. Jestliže ti Pánův požadavek připadá neskutečný, je to ve skutečnosti jen sebeobrana člověka, který si ve své úzkoprsosti takovou velkodušnost ani neumí představit. Zaposlouchej se proto do podobenství, ve kterém ti Ježíš chce vysvětlit své důvody.

Královův služebník, který se u svého pána zadlužil, byl nečekaně povolán k vyúčtování, ale nyní není schopen vyrovnat svůj dluh. Jde o miliony. Je to suma, jakou nikdo z posluchačů ani neviděl pohromadě a zcela překračuje jejich představivost. Protože dluh je tedy mnohem větší než všechno to, co tento nešťastník vůbec ještě má, bude prodán i s celou rodinou. V této zoufalé a bezvýchodné situaci se snaží na poslední chvíli aspoň oddálit hrozící katastrofu: „*Pane, měj se mnou strpení!*“ Panovník, který nejdříve tak přísně požadoval důsledné vyrovnání, ukazuje pojednou svou druhou tvář a poskytuje prosebníkovi mnohem více, než o co se odvažoval prosit. Místo pouhého od-

kladu, který by ještě zvýšil jeho zadluženost, oznamuje nešťastníkovi, že mu beze zbytku odpouští celý jeho dluh. Chápeš to? Pro velkodušného krále má něco ještě větší hodnotu, než nemalá částka, která se již nikdy nevrátí do jeho pokladny: touto hodnotou je radost z prokázaného

dobrodiní, radost z radosti, kterou mohl připravit ubohému dlužníkovi.

Uvědomuješ si, o kom tu Ježíš mluví? Nejsi to snad ty sám, kdo má u Stvořitele

a Krále nesplacitelný dluh? Dlužíš úplně za všechno, co jsi a co máš. Nemáš k dispozici žádnou skutečnou hodnotu, která by nebyla od Něho. To jediné, co je skutečně tvé, je zneužívání jeho přízně a jeho darů, ale tato nevděčná hříšnost ještě více prohlubuje tvůj dluh, o jehož velikosti nemáš ani představu. Ježíšovo podobenství ovšem jako by taktně pomlčelo, že tvoje dluhy nebyly jen tak anulovány. Ve skutečnosti je splatil někdo jiný, a to velice drazo: vlastní Krví Krále, který je ochoten dát jakoukoliv cenu, aby ti mohl vrátit radost, pro kterou tě stvořil a povolal. Jeho největším potěšením je dávat, smilovat se a odpouštět. Chápeš z toho, že kdykoliv hledáš radost jinde, pohrdáš největším Božím darem?

Právě tak se chová dlužník, kterému bylo všechno odpuštěno a který vůbec nepochopil ani velikost, ani smysl králova daru. Cení si jeho nekonečné štědrosti méně než několika drobných, pro které se hrdlí se svým bližním. To je nevléčitelná nemoc srdce, které ztvrdlo sobectvím, chamtivostí a nevráživostí a které se tak stalo nepřístupným nejen soucitu, ale i jakékoliv opravdové radosti. K čemu je mu odpouštění, když není schopno mít účast na jeho ovoci, na Boží radosti?

Čím více podceňuješ svůj vlastní dluh u nebeského Otce, tím obludnější se ti pak jeví každý dlužný groš a cítíš potřebu ho neúprosně vymáhat na svých bližních. Namítneš, že chceš jen to, co ti patří? Pokud chápeš odpouštění jako ztrátu, vede tě pouhá vypočítavost, a tu Bůh nezná. vzdaluješ se jeho obrazu, a to znamená, že se připravuješ i o jeho radosti. Kdo odpouští ze srdce jako Bůh, nic neztrácí, ale naopak získává.

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 27,33–28,9

Pomsta a hněv, i to jsou ohavnosti, jen hříšný člověk je chová v srdci. Kdo se mstí, zakusí pomstu Pána, on jeho hříchy uchová v paměti. Odpusť křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit.

Dokončení na str. 13

Učit se odpouštět znamená přemáhat své sebestředné sobectví. To se často cítí zkráceno i těmi, kteří nám ve skutečnosti pranic nedluží. Cvič se proto znovu a znovu tak, že budeš odpouštět všem, kteří ti „dluží“ jen to, že ti v něčem vadí: odpouštěj mladším, že jsou mladší, starým jejich stáří, silnějším jejich sílu, nešikovným jejich neohrabanost, bohatším jejich jmění a chudým jejich nouzi, pro kterou tě tu a tam obtěžují. Odpusť jiným, že jsou jiní než ty, že smýšlejí jinak než ty, že tě někdy provokují právě svou odlišností. Pak jsou tu další domnělí dlužníci, kterým můžeš ze srdce odpustit: ti, kteří ti neprokazují takovou úctu a pozornost, jakou bys očekával, ti, kteří neplní tvoje nevyslovená přání a stále se nenaučili číst tvé myšlenky, ti, kteří tě nejsou schopni pochopit, i ti, kteří ti nevědomě způsobí bolest nebo ti neprojevují dostatečně očekávanou vděčnost. Tím vším se postupně vybzujuješ na to, abys dokázal odpouštět i těm, kteří tě třeba úmyslně zraní.

A pokud se ti bude zdát, že je tu někdo, kdo ti ublížil tak, že je to podle tvého soudu neodpuštělné, zeptej se nyní Pána, co by On udělal na tvém místě. Udělal by to, co už udělal. I když od věčnosti věděl, jak Jej budeš nevděčně zraňovat, přesto tě stvořil, abys mohl sdílet jeho božskou radost. Víš, co to znamená? Že ti odpustil ještě dříve, než jsi zhřešil. *Vynesl na dřevu všechny tvoje dluhy. On vykupuje tvůj život ze záhuby, on tě věnčí láskou a slitováním.*⁽¹⁾ Přijmi jeho příklad a buď milosrdný. To je jeho cesta k pravé svobodě a božské radosti. Jinak se sám vydáváš biřicům své nenasytité sebelásky a brzy poznáš, jak dokážou být k tobě neúprosní.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 103,4.

Svatá Eufemie

Církev svatá zná mnoho těch, kteří zvolili raději smrt, často i na mučidlech nebo jako potrava pro dravé šelmy, jen aby nezapřeli Božího Beránka, který za ně podstoupil smrt na kříži. Již v prvních staletích umírali věřící po tisících. Mezi nimi i dnešní svěťice, jejímž prostřednictvím vděčíme za konečnou podobu tzv. Chalcedonského vyznání víry, neboť se o jeho pravověrnou verzi přičinil zázrak s ní spojený.

Eufemie se narodila před rokem 290 v místě jednoho z významných koncilů rané epochy Církve svaté – v maloasijském Chalcedonu. Údajně byla dcerou senátora Filofronose a jeho manželky Theodosie. Žila v době, kdy kulminovalo pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána, po Neronovi největšího nepřítele vyznavačů Kristových na trůně římských císařů.

Dioklecián i jeho zástupci v jednotlivých částech impéria nutili všechny, aby přinesli oběť římským bohům, aby tak učinili v podobě nasypání kadidla na rozpálený plát ležící na jejich oltáři. Kdo neuposlechl, mohl se rovnou rozloučit se životem.

Tak tomu bylo rovněž v Malé Asii, kde někdy mezi lety 303 a 307 vešlo v platnost nařízení prokonzula Prisca, aby všichni obyvatelé města Chalcedonu veřejně uctili boha války Marta. Početná skupinka křesťanů pro jistotu opustila město a ukryla se v jednom z domů nedaleko jeho hradeb. Byli však vypátráni vojenskou hlídkou, když se právě modlili, byli zadrženi a odvedeni do města. Ve skupince 50 křesťanů nechyběla Eufemie.

Všichni do jednoho odmítli uposlechnout výzvu, aby Martovi obětovali. Čekalo je tedy kruté mučení, přičemž právě Eufemii podrobili katané tortuře obzvláště vynalézavým způsobem. Proč právě jí? Možná proto, že podle tradice měla svým

věznitelům vmést do tváře: „*Neztrácejte zbytečně čas s přesvědčováním. Pro nás je zrada pravého a jediného Boha, Stvořitele nebe i země, něčím nemyslitelným. Odmítáme klanět se mrtvé modle. Nebojíme se vašich hrozeb, ani vašeho mučení. Jsme svědky našeho Pána, který ukáže svou moc...*“

Statečná dívka byla oddělena od ostatních. Přivázali ji zády ke kolu, které následně svěsili k podlaze vybavené ostrými hroty. Pokusili se kolo roztočit, aby hroty rozdrásaly Eufemiino tělo, avšak mučící nástroj se náhle zasekl a přes veškeré úsilí s ním nemohli hnout.

Chopili se proto divčiny těla s tím, že je vhodí do rozpálené pece, leč dva muži, kteří měli tento příkaz vykonat – Sosthénes a Viktor – spatřili ve žhavé výhni postavu anděla a v posvátné hrůze odmítli uposlechnout. Jejich druhové je zajali a podrobili také utrpení na mučidlech, jež oba dva náhle obrácení křesťané přestáli a vydobyli si tak mučednickou palmu. Rovněž další poku-

sy Eufemii zlomit selhaly, jako například několikadenní drčení mezi dvěma kameny, svírajícími nebohého dívce, zavěšené za vlasy, žebra. Trýznitelé nepochodili. Eufemie vytrvale odmítala učinit akt modloslužby, stejně jako ostatní zatčení křesťané z její skupiny. Skončili proto všichni v aréně jako potrava vyhladovělým šelmám pro pobavení krvechtivých diváků.

Zatímco ostatní nezlomení křesťané kolem ní umírali drčení v čelistech lvů a panterů, Eufemii pouze jedna z medvědic hryzla do nohy, jinak se jí žádná ze šelem nedotkla. Dva z katanů ji měli v zuřivosti dorazit svými meči, jiná verze

hovoří o vykrvácení z rány utřené zuby medvědice. K údivu všech přihlížejících tak jako jediná nebyla roztrhána na kusy. Byla to aspoň malá kapka útěchy v moři bolesti jejich rodičů, kteří dostali svolení ji pohřbit. (I tento fakt hovoří ve prospěch Eufemiina skvělého původu; takovéto povolení mohl získat pouze ten, kdo měl významné společenské postavení.)

Po vydání Konstantinova Ediktu milánského byla nad hrobem této mladičké mučednice vystavěna půvabná bazilika zasvěcená právě jí, její tělo pak bylo uloženo do zlatem zdobeného

sarkofágu. To ale nebylo poslední slovo sv. Eufemie. Zhruba po půldruhém století došlo jejím prostřednictvím k zázraku, který stál u zrodu dogmatu.

Když se v roce 451 konal v Chalcedonu výše uvedený koncil, řešili na něm koncilní otcové otázku Ježíšova lidství a božství. Zastánci tzv. monofyzitismu trvali na tom, že Kristus měl pouze božskou přirozenost, jejich oponenti hlásali dvojí přirozenost Spasitelovu, tj. krom té božské i lidskou. Ani jedna ze stran neminila ustoupit.

Konstantinopolský patriarcha Anatol navrhl svěřit celý spor Duchu Svatému prostřednictvím sv. Eufemie. Nešlo o náhlý popud shůry, že vybral zrovna ji,

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Toto je čas milosti. Jsem s vámi a znovu vás vybízím, dítě, vraťte se k Bohu a k modlitbě, až se vám modlitba stane radostí. Dítě, nemáte budoucnost ani mír, dokud váš život nezačne s osobním obrácením a proměnou v dobro. Zlo přestane a mír zavládne ve vašich srdcích i ve světě. Proto, dítě, modlete se, modlete se, modlete se. Jsem s vámi a přimlouvám se před svým Synem Ježíšem za každého z vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. srpna 2020

rokování probíhalo v bazilice jí zasvěcené, volba nebeského patrona konečného rozhodnutí tedy byla nabíledni.

Obě dvě verze Kréda, jak pravověrná, tak ta vycházející z monofyzitismu, byly sepsány na papyrus a císařem Marcianem a jeho chotí vloženy vedle sebe do sarkofágu svěťice, který byl následně zapечатěn. Marcianus postavil k sarkofágu ozbrojenou stráž, jež měla být celé tři dny, během nichž se postící se koncilní otcové modlili k Duchu Svatému, garantem, že nebude s papyry nijak manipulováno.

Když byl sarkofág po třech dnech otevřen, všichni přítomní užasli: papyrus s monofyzitickým vyznáním ležel u Eufemiiných nohou, papyrus s vyznáním ortodoxním držela svěťice v pravé ruce.

„*Náš Pán prostřednictvím sv. Eufemie, která předložila svému Snoubenci vyznání víry vložené jí císařem a jeho manželkou, utišil protivníky a ukázal na naše Krédo, a takto mu vtiskl svou pečeť,*“ napsal účastníkům chalcedonského sněmu papež Lev I. Veliký.

Ani další osudy Eufemiiných relikvií nepostrádaly jistou neobvyklost – v roce 620 byly z Chalcedonu dobytého Peršany přeneseny do Konstantinopole, kde je však v době obrazoborectví (více viz životopis sv. Teodory ve Světle č. 6/2020) zfanatizovaný dav vhodil i se schránou do moře. Z jeho hlubin měli relikviář vylovit dva bratři – Sergius a Sergonos – a odevzdat jej do úschovy pravověrnému biskupovi, jenž ostatky, které tak ovlivnily dějiny Církve, ukryl v kryptě jednoho z chrámů. Po čase byly převezeny na ostrov Lemnos a v roce 796 se slavně vrátily do Konstantinopole.

V současnosti se jejich velká část nalézá v chorvatském Rovinji, kam podle dobových zpráv dorazily kolem roku 800, v bazilice sv. Eufemie. Ve středověku ostatky svěťice, jež ještě zůstaly v Konstantinopoli (hlava), ukořistili křižáci a následně je ve své rezidenci v kyperské Nikosii uchovávali templáři.

Liturgická památka této mučednice ze 4. století připadá na 16. září. Bývá zobrazována s lilii, palmou a kolem coby mučícím nástrojem, také se dvěma lvy ležícími u jejích nohou a s mečem v srdci, jindy mívá v pravici kříž a v levici pruh látky s prvními slovy Kréda: „*Věřím v jednoho Boha...*“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (19)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alici ně modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Pondělí 15. 9. 86, 8:30 h.

– Má patronko Faustyno⁽¹⁾, pros za mě...

• Bůh mi dovolil s tebou hovořit. To je Jeho milost. Děkuji Mu za to. Přimlouvám se stále za tebe a pečuji o tebe. Ráda ti pomáhám a jsem ti vděčná, že to chceš.

Každý z nás tady by mohl mnoho udělat, kdyby se na ně lidé s tím obraceli.

– Co tam děláte?

• Těšíme se naším Pánem a staráme se o vás.

– Modlí se spolu se mnou a uctívají Pána.

• Dělán to pořád.

Stejně tak se můžeš obracet na svou maminku.

– Neobracela jsem se na tebe, mami, protože jsem si myslela, že ti to vadí.

• Úplně opačně. Chci ti pomáhat. Často jsem s tebou. Je mi lehčeji, když se na mě obracíš.

Buďte Pána poslušni ve všem.

Jeho slovo je Pravda, která je. To, co On říká, existuje. Jeho slovo není zvuk, ale skutečnost existující mimo čas. Není problém dodržet slovo v budoucnu. Všechno, co kdykoliv řekl, se stalo skutečností, která je a bude navždy. Proto Je-

ho slova je třeba brát jinak než slova člověka. Slovo člověka je jakoby projektem. Jeho slovo – skutečností existující věčně.

Jeho slovům je proto třeba nejenom důvěřovat a věřit jim, ale prostě je přijmout jako skutečnost a vědět to. Jeho slovo je mnohem dokonalejším způsobem poznání Pravdy než prostřednictvím smyslů. Smysly ukazují pouze to, co je materiální. Jeho slovo [ukazuje] celou Pravdu překračující daleko možnosti myšlení, představivosti.

Pokud bude chtít, dá také milost hlubšího porozumění více duši než rozumem.

Jestliže budeš prosit a bude to pro tebe potřebné – dostaneš takové poznání Pravdy od Boha.

Čtvrtek 18. 9. 86, 9:30 h.

– Má patronko, modli se za mne, aby to, co se děje, nebylo na hranici psychopatie.

• Buď klidná. K tomu být zasnoubená s Ježíšem nemusíš překročit klášterní zdi.

Důležité je rozhodnutí tvého srdce a Jeho vůle. Nemusí to být potvrzeno lidmi ani oznámeno veřejně. Ví o tom Bůh Otec a akceptuje to.

Jsi už v takovém stavu sjednocení s Ježíšem, že je to přirozené a je to jenom potvrzení existujícího stavu. Ale je to potřebné pro posílení a lepší nasměrování tvé cesty s Ním ve stále větším sjednocení.

Nemysli si, že to je divné. Divné je to, že tak mnoho lidí Ho zná, a tak málo s Ním chce žít. To je tragické a nenormální.

Ty buď klidná a plná radosti. Dostalo se ti veliké milosti. Ničeho se neboj. S Ježíšem je všechno krásné a dobré. Čím větší oběť vyžaduje, tím je to nádhernější.

– Co Ti mohu dát, Ježíši?

Vždyť ani své city nedokážu vyjádřit. † Všechno vím a nemusíš hledat slova. Dej Mi sebe – každého dne a v každé chvíli.

Můžeš Mi odevzdávat i druhé lidi – ty, které miluješ a kterým chceš pomoci.

– Tvůj včerejší příchod byl tak mírný a jemný...

† Znáš Mě. Cožpak je potřeba silných dojmů?

Každodenní společný život spočívá ve vzájemném porozumění a součinnosti.

Když budeš potřebovat velkou posilu – dostaneš ji. Teď jsi plná důvěry a jsi obklopená Mou láskou v tichu a pokoji srdce. A to je dobré.

Pátek 3. 10. 86, 9:40 h.

– Chtěla bych být s Tebou tam, kde jsi byl na Velký pátek...

† Jestli po tom doopravdy toužíš – budeš.

Nebojíš se?

– Bojím se, ale to není důležité.

† Pokud po tom skutečně toužíš, připravím tě a budeš nikoliv divákem, ale účastníkem – se Mnou.

Zamysli se však a odpověz za nějakou dobu, zda si jsi jistá, že to chceš.

– Já musím toužit po všem, co mě bude sjednocovat s Tebou. Nechci Tě znát jenom ze sdělení druhých a z Tvé vlídné dobroty. Chci Tě poznávat skrze účast ve Tvém přebývání mezi námi na zemi. Ve všem, čím to přebývání bylo.

Dovol mi to. A dovol mi na ten úmysl držet přísný půst do patnácté hodiny.

† Buď trpělivá a připravená, abys Mi sloužila a byla se Mnou v každé chvíli. Buď připravena a čekej.

– Působí mi bolest ty veselé písničky s tleskáním o Tvé Oběti na Golgotě.

† Oni neprožívají to, co se tam stalo. Těší se jenom, že jsem je vykoupil.

Je to ta jednoduchá, egoistická strana víry. Anebo pronášení těch slov bez hlubšího porozumění, co vlastně znamenají. Tak nejčastěji vypadá víra a to, jak ji lidé projevují. Je to něco jiného než skutečná účast na mém pozemském životě a porozumění mi.

Neměj jim to za zlé. Jsou různé příčiny, že jejich víra je taková.

„Tvá modlitba byla vyslyšena a před Bohem bylo vzpomenu na tvé almužny.“ (Sk 10,31)

Pondělí 1. 12. 86, 8 h.

– Moje patronko, Faustyno, modli se za mě. Pros Pána, aby mé jednání bylo rozhodnější.

• Jsem ti k dispozici. Mám radost, že sis mě vybrala za svou ochránkyni, i to, že mě zveš ke společné modlitbě. Každý z nás chce pomáhat, ale lidé se zřídka obracejí ke svým patronům.

– Hle, jsem před Tebou, můj Svatý Snoubenče, veď mě podle svého uvážení. Změň to, co je třeba změnit. Pomoz rozeznávat, pomoz vykonat.

† Dobře, žes to řekla. S takovým smýšlením přistupuj ke všemu, co tě potká v duši i zvenku.

A s takovým postojem se sjednocuj se Mnou, avšak prožívání Mé přítomnosti v tobě ať není tvým cílem – jenom plnění Mé vůle.

Pátek 6. 3. 87, 23:50 h.

– Děkuji Ti za zažitou bolest nespravedlnosti. Odpuť, že jsem ji nedokázala hned přijmout.

† Ale přijalas a porozumělas, že to musíš z lásky ke Mně.

Buď Mi věrná ve zkouškách i v bolesti, a Já způsobím, že tě budu proměňovat.

– Prosim o takové zkoušky. Prosim, abych zakusila všechno, co jsi zakusil Ty. A prosím, abych to dokázala snést.

† Ponesu tě na rukou spolu s křížem, který ti dám. Nepředbíhej myšlenkami dopředu, ale přijímej všechno z chvíle na chvíli, přítulena ke Mně. Já jsem a vždycky odpovídám na tvé volání. Stále toužím po tvé malé lásce, po tvém očekávání pomoci.

– Dá se s Tebou rozmlouvat zesílením lásky zcela beze slov, dokonce bez pojmů, bez používání myslí. Je tolik dokonalejších, opravdovějších způsobů, tak velmi subtilních, i když tak zřetelných.

† Učím tě Mé lásce. Její bohatství teprve začínáš poznávat.

Úterý 31. 3. 87, 9:40 h.

† Čím silnější a tvrdší přirozenost jsem dal, tím víc bolí, když hnětu, abych zformoval podle Mého záměru.

Každému jsem dal dokonalou přirozenost a dokonalou duši. Avšak ta je znetvořena hříchem. Já jí chci vrátit dokonalou podobu. A vracím těm, kteří to dovolí. A v takovém rozsahu, jaký dovolí.

Život na zemi dávám proto, aby se mohla obnovit dokonalost, k jaké je každý povolán. Čím vyšší stupeň dokonalosti, tím bude formování hlubší a bolestnější. Neříkám třeba dát se odrazovat utrpením. Právě naopak. Každé utrpení je láska, kterou je už nyní třeba pochopit a přijímat s vděčností i s vnitřní radostí. Vždycky vede k vyšší úrovni sjednocení se Mnou, jestliže je přijata.

Proto je dobrodiním, a ti, kteří působí bolest, jsou dobrodinci, ačkoliv o tom nevědí a dělají to z jiných pohnutek. Oni také jsou Mými nástroji a z Mé vůle to činí.

Věz, že nejvíc dobra ti prokázali lidé, kteří ti způsobili bolest.

Mnozí, kteří ti pochlebovali, ti ublížili.

Všechno se děje z Mé vůle a všechno je neustálá zkouška, které jsi podrobována. Je to zkouška lásky: zda je v tobě větší láska než zlo, které se tě dotýká.

Láska se upevňuje a je přičtena, když ji používáš při bránění se zlu.

Čím větší zlo se tě dotýká – tím silnější lásku musíš prokazovat.

Velká byla Moje láska, když jsem visel na kříži – láska ke všem. Nejvíc jsem se modlil za ty, kteří Mi způsobili největší bolest.

Chceš-li jít za Mnou, musíš to přijmout a toužit po tom, abych tě učil milovat.

Dítě moje, veliká utrpení, přímo nejstrašnější, jsou opravdu maličká vůči lásce, jakou máš ve Mně. Jak maličké dotknutí jsi již poznala, a jak nekonečné množství na tebe čeká! Buď statečná, zahleděná do Mne. Jsem stále s tebou a s dojetím se starám o tvoje stále hlubší sjednocení se Mnou.

„Udatný ve válce byl Nunův syn Jozue, Mojžšův nástupce v prorockém úřadě, on si vskutku zasloužil své jméno a ukázal svou velikost k záchraně vyvolených ... Vždyť přilnul k Všemohoucímu ...“ (Sir 46,1.7)

Neděle 3. 5. 87, 10:30 h.

– Ježíši, proč jsi to udělal, proč jsi přinesl až takovou oběť...?

† Protože tě miluji.

– Přece nejsem hodna.

† Ale Já tě miluji. A láska je silnější než smrt.⁽²⁾ Můžeš Mi pomoci.

– Po tom toužím.

† Buď připravena a často obnovuj sebeobětování, aby ta touha žila v tobě.

Přijde čas na poslední vyplnění, ačkoliv přece tvá oběť pokračuje a děje se každého dne.

Odevzdej Mi zcela své srdce, aby žilo pouze Mnou a aby tlouklo pouze podle Mé vůle.

V Mé lásce existuješ. A jsi její částicí poslanou sem, na zem, aby Moje láska byla mezi lidmi, aby zapalovala srdce.

Obětí oheň má velikou moc: zapaluje se a rozšiřuje jako požár. Uvidíš to, až

budeš v Mém domě. Teď musíš žít vírou a v temnotě světa otevřít srdce Mé životodárné lásce, žít jí všechny – tam, kde jsi, v každé chvíli.

Tvá oběť přinášena v srdci má velkou moc. Skutečnosti ji pouze potvrzují. To, co je nejvýznamnější, se odehrává v duši – to, co je vnější, je jenom znamením pro lidi.

Dítě Moje. Snoubenka Moje, půjdeme spolu k naplnění – už brzy. Žizni, očekávej...

„*Sionská dcera zůstala jako chatrč na vinici, jako přístřešek v okurkovém poli, jako obležené město.*“ (Iz 1,8)

† Po obdarování a vyjevení lásky přichází zkouška. Čím větší láska a dary, tím těžší zkouška, tím náročnější požadavky.

Sobota 9. 5. 87, 22:40 h.

- Je to špatné, že Tě nedokážu těšit?

† Začala tvá Golgota a teď vnímáš jenom bolest. Potom v ní najdeš klid a opojení, protože v ní poznáš Moji lásku a přítomnost.

Je rozdíl mezi utrpením, jímž je nedostatek naděje, a utrpením způsobujícím splnění naděje. Skutečný význam Golgoty, to je bolest rození. Tvůrčí bolest pře-

chodu z temnosti života na zemi do nesouměřitelného štěstí a světla života se Mnou.

Na Golgotě je soustředěné zlo světa v posledním vražedném aktu svého působení. Ale zlo světa může zabít jenom to, co patří do světa. Nemůže se tedy dotknout duše, která do toho světa nepatří.

Utrpení Golgoty je odevzdáváním všeho, co je svázané se světem.

- Jsem tak velice svázaná?

† Nespojuje tě moc, ale význam má citlivost. U každého je jiná. A ten stupeň citlivosti, to je sebeláska. Také u každého jiná.

Tebe bolí nevděčnost, protože děláš mnoho dobrého. Ale pokud to činíš z lásky ke Mně, nic pro tebe neznamenaají reakce lidí. Pokud se tě dotýkají, znamená to, že tvoje láska není čistá.

Golgota je místem očištění – proto je místem utrpení. Tys sem přišla dobrovolně, tak jako Já. Proto utrpení, které pociťuješ, není jen tvým očištěním, ale především má moc vynahrazování za hříchy druhých.

To je radostné, výkupné utrpení. Nejdokonalejší akt lásky. Na Golgotě se setkává vrchol lásky s vrcholem nenávisť. Proto bolest. Souhrn dobra a souhrn zla.

Láska má nekonečný rozměr, a zlo, jako všechno, co není Bohem, je konečné a hyne v moři lásky. Co krásnějšího může udělat Mé dítě, Má nevěsta, než přidat vlastní krůpěj lásky do Mého moře.

Pokud se někdo dívá očima těla, tak na Golgotě vidí jen utrpení a smrt. Dívá-li se očima duše, vidí triumf lásky.

Jsi na Golgotě spolu se Mnou. To, co tu spatříš a poznáš, záleží na tom, jakými očima se budeš dívat. Jsi na hoře lásky vítězné, i když ukřižované.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo.*

Dziennik duchowy.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań,

wydanie drugie zmienione, 2018.

Preložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Dne 17. března 1985 Alice Marie Lenczewska přijala svátost břimování, které jí udělil biskup Jan Galecki. Alice tehdy přijala za patronku svatou Faustynu (tehdy služebnici Boží).

⁽²⁾ Srov. Pis 8,6.

Arcibiskup Migliore: Mučedníci jsou svědci hodnot, které jim byly upřeny

Velká část světové populace žije v zemích, kde je náboženská svoboda vážně omezována. Současná martyrologia se domáhají reakce od církví, náboženských společenství a vlád, které musejí najít efektivní cestu k tomu, aby kultura dialogu a pokojného soužití převážila nad kulturou meče. Apoštolský nuncius ve Francii, arcibiskup Celestino Migliore, o tom mluvil během pouti na ostrov Madame při západním pobřeží země, kde je pochováno několik set kněží brutálně zavražděných během Francouzské revoluce.

Papežský představitel zdůraznil, že také my žijeme ve znepokojující epoše, v níž různá křesťanská společenství procházejí systematickým pronásledováním ze strany vlád nebo extremistických náboženských organizací.

Arcibiskup Migliore připomněl myšlenkové proudy konce minulého století, které se snažily umenšovat význam

mučednictví. Oproti tomu v rámci příprav Velkého jubilea 2000 Jan Pavel II. naléhavě žádal, aby byly osudy mučedníků 20. století pečlivě zdokumentovány. Poté se ukázalo, že pronásledování s koncem tisíciletí nevymizelo. Spíše naopak, v posledních dvaceti letech opět značně narůstá. Církev tyto tendence přiměly k aktivnějšímu prosazování náboženské svobody, k úsilí o jednotu křesťanů, přátelství mezi vyznavači různých náboženství a k podpoře smíření v politice.

Apoštolský nuncius ve Francii poukázal na to, že mučedníci posilují Církev a vydávají také svědectví o těch hodnotách, které jim byly upřeny. Jako příklad vzpomněl na otce Jacquesa Hamela (francouzský katolický kněz arcidiecéze Rouen, kterého v roce 2016 zavraždili teroristé napojení na Islámský stát, když sloužil mši svatou v kostele sv. Štěpána v Saint-Étienne-du-Rou-

vray), Maxmiliána Kolbeho (katolický kněz, velký ctitel Neposkvrněné, byl usmrčen v Osvětimi v roce 1941, když nabídl svůj život náhradou za život otce rodiny) nebo Dietricha Bonhoeffera (německý evangelický teolog a bojovník proti nacismu, v roce 1945 byl popraven v koncentračním táboře ve Flossenbürgu). Poznamenal, že pronásledování ze strany nacistů a komunistů přispělo ke vzájemnému sblížení různých křesťanských vyznání. V některých případech má mučednictví rovněž mezináboženský rozměr. Příkladem toho je postoj trapistů z Tibhirine, kteří chtěli sdílet osud Alžířanů, zmítaných v občanské válce – řekl arcibiskup Migliore při pouti ke hrobům kněží zavražděných za Francouzské revoluce.

Zdroj:

www.vaticannews.va/cs/vatikan.html,
28. 8. 2020 (Redakčně upraveno)

Nejkrásnější květ ráje (20)

KRÁLOVNO ANDEŮ

DAR ROZUMU U PANNY MARIE

„Je odleskem věčného světla, neposkvrněným zrcadlem Boží činnosti, obrazem jeho dobroty.“ (Mdr 7,26)

Tak jako rozumíme přirozeným věcem svým rozumem, tak nám také Duch Svätý sděluje skrze dar rozumu, porozumění a vnuknutí, třebaže nedokonale, tajemství nadpřirozeného života. Tento dar se liší od ctnosti víry. Vírou totiž pevně věříme zjevené pravdy; dar rozumu na druhé straně nám dává rozumové poznání těch stejných pravd do té míry, jak tomu naše současné podmínky dovolují.

Dar rozumu nás neosvěcuje v těch pravdách, které se netýkají naší spásy. Bůh ve své moudrosti nám tyto pravdy ponechává zakryté, aby naši duši uchoval v pokoře. Ve věcech naší svaté víry nám však darem rozumu dává jistou míru intuice, ve které se nám tajemství Božího království zjeví v celé své kráse. Částečně také odkrývá závoj, který zakrývá Písmo sväté, a otevírá nám vhléd do posvátných pravd zjevení. Takto také Ježíš Kristus po svém vzkříšení dal učedníkům porozumět Písmu svätému: „Tehdy jim otevřel mysl k pochopení Písem.“ (Lk 24,45)

Chvalme Ducha Božího a děkujme mu, že se stal učitelem naší duše a dal nám porozumět těm pravdám, které se dotýkají života naší duše, jak je psáno: „Všichni budou vyučeni od Boha.“ (Jan 6,45)

* * *

Duch Svätý si s potěšením vybral Pannu Marii za svou milovanou Snoubenku a daroval jí též vzácný dar rozumu, aby, když se osvícena vírou dotýkala tajemství duchovního života, mohla ještě více přijmout neustálé rostoucí osvícení rozumu. Takto ji uváděl stále více a více do znalosti nadpřirozených pravd a zvláště do tajemství Vtělení, ve kterém bude jednou hrát nezastupitelnou roli.

Toto vzácné osvícení prosvětlovalo duši Panny Marie právě v okamžiku, když souhlasila s uskutečněním tajemství a počala ve svém lůně Boží Slovo. V tom okamžiku

zcela jasně viděla velikost Božího plánu a konečný cíl Vtělení, jak můžeme pochopit z jejich vznešených slov, která odpověděla své sestřenici Alžbětě.

Později, když v den obětování v chrámě stařec Simeon vzal Boží Dítě do svých rukou a prorokoval Panně Marii, že meč bolesti pronikne její Neposkvrněné Srdce, Matka Boží v jediném okamžiku pochopila, jak jen může stvořená bytost, celé dílo vykoupení. Plně si uvědomila, že když má být Pán Ježíš terčem posměchu, ona rovněž musí s ním trpět pro vykoupění lidstva a také s ním vypít hořký kalich. Od té chvíle neměla Panna Maria jinou pohnutku než Ježíše Krista podle slov sv. Pavla: „My však máme mysl Kristovu.“ (srov. 1 Kor 2,16)

* * *

Pokud uvážíme hlubokou propast nerozváznosti a nepromyšlenosti, do níž padají ti, kterým se nedostává víry a kteří nemají žádné vedení kromě ducha tmy, snadno porozumíme, jak je dar rozumu nezbytný pro jednotlivce i pro celou společnost. Čím se ve skutečnosti vyznačují zavržení, když ne překotným spěchem do zkázy? „Je to národ krátkozraký, nemá špetku soudnosti. Kdyby byli moudří, určitě by dopadli dobře, byli by s to rozpoznat svou budoucnost.“ (Dt 32,28–29)

Žel Bohu, jak velké vidíme dnes množství křesťanů, kterým dar rozumu schází, pokud ne co do obsahu, tak alespoň co se týče jeho účinků! Mají pouze zmatečné, neplodné a vlašné porozumění zjevených pravd. Jejich víra je tak slabá, že povrchní sofismus utkaný falešným duchem stačí k tomu, aby jejich vírou otřásl a někdy i zničil jejich víru. Následně pak tito křesťané jen podle jména nevidí v utrpení kříže nic jiného než hanu či bláznovství, a pronásledování, kterému je Církev vystavena, je pro ně kamenem úrazu.

PŘÍKLAD – SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ

Svätý Tomáš Akvinský, právem nazývaný „Anděl škol“ anebo též „Andělský doktor“, ve svém mladém věku učinil svůj veliký slib úcty k blahoslavené Panně Marii.

Ještě když byl batoletem, jednoho dne držel obrázek, na kterém byla modlitba Anděl Páně, a přitiskl si jej s láskou k hrudi. Když mu ho jeho matka vzala, Tomáš se neutišil, dokud nedostal obrázek zpátky, a pak si ho dal do úst a snědl. Takové byly projevy jeho budoucí úcty k naší blahoslavené Panně Marii, která se stala hořícím ohněm v srdci světce.

Ve svém mládí byl přijat do Řádu bratří kazatelů⁽²⁾. Avšak jeho rodní bratři, kteří nesouhlasili s jeho rozhodnutím, jej ihned začali pronásledovat a všemožně se snažili ho odvést od tohoto svätého cíle. Zavrželi ho do věže a chtěli, aby upadl do těžkého hřichu.⁽¹⁾ Oni si mysleli, že Tomáš brzy ztratí své duchovní povolání. Avšak mladý světec zvolal: „Můj Ježíši a ty, nejsvětější Panno, Matko mého Spasitele, nedopusťte, abych byl kořistí pro hřích!“ Na přímluvu Panny Marie získal neobyčejné vítězství nad světem a jeho žádostivostí. Pak se vrhl na kolena a v slzách děkoval Bohu, který mu pomohl zvítězit nad nepřáteli. Když se takto modlil, upadl do vytržení a viděl anděla, který sestupuje z nebe a jeho pas obvažuje pásem čistoty.

Během celého svého dalšího života tak byl Tomáš zbaven smyslného pokušení. Mohl pozvednout svou mysl bez brzdy žádostivosti k nebeským věcem. Mohl tím více obdržet znalost teologie v takovém stupni, díky kterému je právem nazýván „Učitel Církev“. Vděčil za to své úctě k Panně Marii.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Tvůj rozum byl osvícen Duchem Svätým, abys jasněji než andělé rozuměla tajemství Božího království; vypros mi, prosím, od toho samého Ducha rozmnožení ducha rozumu a pomoz mi, prosím, aby nejen můj rozum byl osvícen k porozumění nadpřirozených pravd, ale také aby mé srdce mohlo být připraveno plnit vůli tvého Syna. Amen.

KRÁLOVNO PATRIARCHŮ

DAR ZBOŽNOSTI U PANNY MARIE

„Namísto tvých otců k tobě přijdou synové; učiníš z nich knížata po celé zemi.“ (Ž 45,17)

Duch Svátý nás darem zbožnosti uschopňuje milovat Boha jako našeho Otce, kterému vyjadřujeme úctu, čest a zbožnost, kterou oddaný syn projevuje tvůrci svého života, podle slov sv. Pavla: „Přece jste nepřijali ducha otroků, abyste opět propadli strachu; přijali jste ducha osvojených synů, který nám dává volat: Abba, Otče!“ (Řím 8,15)

Dar zbožnosti působí na naše srdce jako oheň na vosk. Zjemňuje je, abychom mohli přijmout účinky otcovské Boží lásky; naplňuje je jemnými pohnutkami, které jsou smíšený s hlubokou úctou ke všemu, co si žádá Boží úcta. Pod vlivem těchto pohnutek můžeme říct se sv. Janem: „Vizte, jakou lásku nám projevil Otec: máme být nazýváni Božími dětmi. A my jimi jsme!“ (1 Jan 3,1)

Tento Duch nás pobízí otevřít naše srdce Bohu s veškerou úctou a prostotou, něžně s ním rozmlouvat, což se projevuje v horlivé lásce a dokonalé svobodě.

Tato synovská a uctívá láska, která se rodí v našich srdcích díky daru zbožnosti, zahrnuje po Bohu všechny ty, kteří jsou nejtěsněji spojeni s Bohem: anděly, svaté, kněze a tak dále. Též Boží Slovo, které je obsaženo v Písmu svatém, se skrze tento dar zbožnosti stává předmětem mimořádné lásky a úcty.

Ó Pane, obdař mou duši tímto vzácným darem, neboť nikdo není tolik Otcem, jako jsi Ty, ani není nikdo tak něžný a milující: *Tam pater nemo, tam pius nemo.*⁽³⁾

* * *

Pokud budeme uvažovat o duši Panny Marie, budeme uneseni obdivem pro pohnutky Boží lásky, ke které ji pobídl dar zbožnosti, což nás naplňuje svatou radostí. Jaká to libá vůně z těsného objetí Ženicha s její duší! Jaká to důvěra v jejím odevzdání se do Boží prozřetelnosti uprostřed jejich bolesti! Jaký to souhlas s Boží vůlí v životních zkouškách! Jaký to žár a prostota v hledání Boží slávy! Jaký to hořký žal v pohledu na urážky, které se valily na jejího milovaného Syna!

Byl to ten stejný dar zbožnosti, který ji pobízel věnovat se službě Chrámu, který byl mnohem více než většina nádherných královských paláců. Ten stejný dar ji také vedl k úctě k Písmu svatému a také i ke slovům jejího Syna Ježíše Krista, neboť čteme že „uchovávala vše ve svém srdci“

(srov. Lk 2,51). I svému andělu strážnému věnovala zvláštní lásku a úctu. A konečně, přestože viděla, že apoštolové jsou jí podřízeni co do milosti a ctností, vždy na ně shlížela jako na učedníky svého Syna a milovala je pravou mateřskou láskou.

* * *

Dar zbožnosti nás uschopňuje nejen milovat a ctít Boha jako našeho Otce a vzdávat nejvyšší úctu ke všemu, co je Bohu zasvěceno, pobízí nás zároveň také dát se do služeb potřebám těch, o kterých víme, že strádají ať duchovně, nebo tělesně.

Skutků tělesného milosrdenství je sedm: sytit hladové, napájet žíznivé, do domu přijímat pocestné, odívat chudé, navštěvovat nemocné, osvobozovat zajaté, pohřbívat mrtvé. Skutků duchovního milosrdenství je rovněž sedm: napomínat hříšníky, učit nevědomé, dobře radit pochybujícím, těšit zarmoucené, trpělivě snášet křivdy, ochotně odpouštět ubližujícím, modlit se za živé i za mrtvé.

Bylo by obtížné vypovědět, s jakou dokonalostí konala Panna Maria tyto skutky milosrdenství. Jedna skutečnost je však jistá; neřest závisti, která je opakem daru zbožnosti, nikdy nevníkla do jejího Neposkvrněného Srdce.

PŘÍKLAD - BLAHOŠLAVENÝ MATOUŠ Z CITTÀ DELLA PIEVE

Blahosladený Matouš Lazzari se narodil v Città della Pieve v Umbrii na konci 13. století. Již ve svém útlém věku se rozhodl zasvětit se zcela Bohu v jednom z řádů uznaných Církvi, aby tak sebe odevzdal způsobem, který je milý Božimu Majestátu. Z různých řádů, které v té době působily, si vybral Řád služebníků Mariiných kvůli své zvláštní úctě k Matce Boží, a tímto se jí chtěl také zcela zasvětit.

Požádal tedy o přijetí do tohoto řádu, který měl klášter v jeho rodném městě. Byl přijat mezi studenty, a když bylo shledáno, že má velký rozumový potenciál, byl poslán na proslulou univerzitu v Paříži, aby zde studoval světské i duchovní vědy. Studiu se věnoval s takovou péčí, že získal doktorát z teologie a navrátil se do své rodné země s výtečnou znalostí teologie, ke které se rovněž přidal i velký stupeň svatosti. Díky tomu mu bylo v řádu

svěčeno mnoho důležitých úkolů, které všechny plnil ke svému posvěcení do roku 1344, kdy ho nejvyšší pontifik, papež Klement VI., ustanovil do úřadu generálního představeného, který vykonával do konce svého života.

Velmi uctíval Pannu Marii a zvláště jí projevoval svou úctu v tajemství Vtělení. Jeho horlivost byla největší při obraně právě tohoto tajemství. Ve svých kázáních a rozhovorech měl ve zvyku ukazovat věřícím tuto nádhernou zbožnost. Ve veřejných rozpravách se vždy přidal na stranu těch, kteří vyznávali Neposkvrněné početí Panny Marie. Ve svém úřadě jako generální představený řádu měl také prostředky, jak se s velkým počtem věřících podělit o tyto zbožné pohnutky k úctě Panny Marie, a neopomněl je ani projevit veřejnými skutky a prosbami k této mocné ochránkyni ku prospěchu svých řádových bratří. Měl navíc ve zvyku užívat tuto invokaci, když jim žehnal: „Ať je vám Neposkvrněné početí Panny Marie vaší záštitou a ochranou.“

V plnosti věku i zásluh byl povolán do věčné radosti roku 1348. Lidé ho vzápětí po jeho smrti také začali nazývat blahosladeným, přestože jeho úcta nebyla oficiálně uznána Církví.⁽⁴⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, Tvá zbožnost byla mnohem dokonalejší než patriarchů a Tvá mateřská náruč je otevřená všem. Vypros mi, prosím, abych vždy měl takovou lásku a úctu k Bohu, mému nebeskému Otci, abych nikdy nepřestal pracovat k jeho cti a slávě a abych se vždy snažil, co je v mých silách, zmírnit strasti a utrpení mých bližních. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 242-253

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Neboli dominikánů. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Poslali do věže svůdnou ženu. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Tertullianus, *De Poenit.*, kap. VIII.

⁽⁴⁾ Z kroniky řádu servitů.

Křížová hora - Bůh v lidských srdcích

Utéct od davů turistů a najít mír v duši kousek od přelidněného centra města. Právě to v Českém Krumlově nabízí Křížová hora. Je zde nejen jeden z nejpůsobivějších výhledů na město a jeho okolí, včetně šumavských hor a kopců, stromy zarostlých, ale najdeme tady i ambitem obklopenou kapli Povýšení svatého Kříže.

Boží zásluhou

Hned na úvod je potřeba říct, že chybělo málo a poutníci by na místě našli pouze chátrající uzavřený areál. Nemohli by se projít ambitem, ani by nevešli do malé útulné kaple s „úžasnou akustikou“, jak místo charakterizují jeho správci Da-libor Uhlíř a Věra Petrovičová.

Právě je Bůh působící přes zdánlivou náhodu zavedl v jeden čas na Křížovou horu, a tím z nich učinil aktéry krásného příběhu. Příběhu o tom, jak zpustlé poutní místo bylo vráceno k životu prostřednictvím prostých lidí, jejichž hlavní devízou je to, že jim jeho osud není lhostejný.

Tehdy se psalo 20. září 2016. Stav poutního areálu byl velmi špatný. V období let 1991–1992 sice opraven, ale nadále nevyužívaný, uzavřený a chátrající. Před vzpomínanými čtyřmi roky také českobudějovické biskupství místo chtělo vyjmout ze své správy, přičemž samotné město Český Krumlov o ně zájem také nemělo.

Můžeme tedy odhadovat, jak by to s místem dopadlo, skončil-li by jeho příběh právě tady, nezájmem Církve a města, kterému náleží. Dnes by z něho možná byla i ruina, o kterou by turisté, hojně

přijíždějící do jednoho z nejvyhledávanějších českých měst, neměli žádný zájem.

Snad sám Bůh ale příběh Křížové hory pozměnil. A to skrze zmíněné osoby, jejich rodiny a přátele, kterým působil a stále působí v srdcích.

Historie

Nejprve se ale podívejme do minulosti. Historie kapličky na Křížové hoře, kam se ubírají poutníci hledající klid i turistické vyžití, sahá do konce sedmnáctého nebo začátku osmnáctého století. Váže se k ní pověst o vztyčení kříže, ukrývajících v sobě i částku svatého Kříže. Jedna verze vypráví, že ho na vrchu postavil jezuitský kazatel Michal Koppe, druhá zase o tom, že jej nechali vztyčit krumlovští měšťané.

Ať tomu bylo jakkoliv, měl chránit Český Krumlov, aby se mu vyhýbaly pohromy a nepřízeň počasí. Záznamy pak podávají svědectví, že roku 1701 se kříž opravoval, a přitom se stal zázrak. Strom, který byl na opravu poražen, se rozpadl na tři kusy, které kopírovaly přesné rozměry tzv. španělského kříže. Z tohoto stromu pak byla postavena i dřevěná kaplička.

Po ní u přístupové cesty na vrchol hory přibýly menší kapličky, před kterými

se poutníci zastavovali při velikonočních procesích.

Ta byla svého času hojná, a jak se rozšiřoval počet poutníků, vznikla potřeba rozšířit také samotnou kapli. To se začalo realizovat zásluhou krumlovských měšťanů, především pak Jana Kristiána I. z Eggenbergu.

On a jeho manželka považovali horu za magickou a zařídili, aby se stavba nejen rozrostla, ale také byla z kamene. Což nese letopočet 1710. Dne 14. prosince toho roku byla kaple posvěcena, do dalších deseti let ji obehnal ambit.

Zajímavostí areálu je několik symbolů vkomponovaných do jeho stavby. Sedm metrů v průměru představuje sedm bolestí Panny Marie, stejně jako šest zastavení křížové cesty, zakončené hlavní stavbou. Ta spolu s ambitem také odkazuje na osm blahoslavenství Krista.

Samotný název Křížová hora vyjadřuje Kalvářskou horu neboli Golgotu.

Další cesta

Zůstaňme ještě v osmnáctém století. V jeho polovině byla postavena nová zastavení křížové cesty, která dostala podobu šesti výklenkových kaplí. Jejich obrazy namaloval František Jakub Prokyš.

Další dějinné milníky ovšem charakterizují osud poutního místa spíše jako smutný.

Josefínské reformy mu v roce 1787 přinesly zrušení a zařazení kaple do veřejné dražby. V ní ji odkoupil krumlovský měšťan Karel Neumüller, který ji znovu otevřel roku 1794. Za dalších více než padesát let ji nechala jeho dcera Kateřina opravit.

To se nakonec může jevit jako šťastný úděl, ovšem rodina postupně chudla, a to se podepisovalo i na podobě celého areálu. Chátral, koncem první světové války se dokonce zdálo, že zanikne úplně.

Naštěstí roku 1928 se jeho majitelkou stala Terezie Schwarzenbergová, která za velké finanční prostředky nechala místo zrekonstruovat. Včetně toho, že věž znovu nechala osadit zvonem, který byl za

války sebrán pro vojenské účely. Letopočet 1933 pak přinesl opětovné vysvěcení českobudějovickým biskupem Dr. Šimonem Bártou, přičemž účastno údajně bylo na 3 000 přítomných.

Druhá světová válka znamenala pro Křížovou horu opět zabavení zvonu. Dá se ovšem konstatovat, že jinak toto těžké období přečkala bez újmy. Zato komunistický režim přinesl značný a dlouho trvající úpadek. Ten se nesl především v duchu rozkrádání a ničení vybavení kaple.

Ačkoliv se zdálo, že po pádu komunismu se místo nadechuje k životu, ani opravy po roce 1991 a znovuvysvěcení 14. září téhož roku mu zlaté časy nevrátily. Na místě opět řádili vandalové, kaple proto byla uzavřena a zpřístupňována pouze na svátek Povýšení svatého Kříže.

Lidem, kteří sem mířili, tak na vrcholu zůstal jen pohled na Český Krumlov obklopený přírodou, a do poutního areálu mohli nahlédnout pouze okénkem ambitu. A situace se nelepšila, neboť Církev ani město se nechtěly o místo starat.

A právě v té době promluvil Bůh skrze srdce lidí, kterým takový osud místa nebyl lhostejný a kteří je chtěli zpřístupnit.

Po roce 2016

„Nám správcům poutního místa je dohromady 164 let.“ To jsou slova opět Dalibora Uhlíře a Věry Petrovičové, kteří vypočítávají i další fakta, která si zaslouží obdiv, ale také jakoukoliv pomoc od nás ostatních. Konkrétně zmiňují čtyři roky života, zahrnující tisíce hodin práce za každého počasí a zdravotního stavu. A to proto, jak znovu sami říkají, „aby se z tohoto nechtěného a prázdného místa stal krásný a lidsky živý poutní areál – pro všechny lidi dobré vůle“.

A to „pro všechny lidi bez rozdílu, aby si zde každý našel něco z kultury, umění, ztišení, víry, z modlitby i z přírody.“

To začali naplňovat v již zmíněném roce 2016. Místo vlastníma rukama a vlastními financemi dali do pořádku, aby poutníci opět mohli navštívit osmibokou barokní kapli s jednoduchým kamenným oltářem, nad kterým je umístěn obraz zachycující okamžiky, kdy je mrtvý Kristus před zrakem své Matky sundáván z kříže.

Jak již bylo řečeno, kaple má výjimečnou akustiku. Při koncertech se hudba nádherně rozléhá nejen kaplí, ale i celým

ambitem. V něm jsou také instalovány výstavy. V současnosti je jich šest, včetně fotodokumentace, jak akademičtí sochaři manželé Paříkovi restaurovali působivou Köhlerovu mozaikovou výzdobu Jurkovičovy křížové cesty na Svatém Hostýně.

Českokrumlovskou kulturu areál na Křížové hoře také obohacuje zmiňovanými koncerty, besedami a dalšími zajímavými akcemi a setkáními.

Po více než tři čtvrtě století

K Věře Petrovičové a Daliboru Uhlířovi se postupně přidávají další dobrovolníci a je také spousta těch, kteří přispívají finančně. I díky nim a jejich darům se v loňském roce 2019 mohl na místo po 77 letech vrátit zvon.

Dárci byli štědrí, potřebné finance se vybraly za necelý rok. Zvon byl vyroben v dílně Michala Votruby z Myslko vic nedaleko Soběslavi. Akademický sochař Václav Hruža vymodeloval reliéf zvonu. Ten váží 55 kilogramů a celé léto, než byl umístěn do věže, byl vystaven v poutním areálu.

Slavnostním dnem, kdy se krásný zvuk zvonu opět rozezněl z vrcholu Křížové hory, byla sobota 14. září 2019, na svátek Povýšení svatého Kříže. Při slavnostní mši svaté byl také posvěcen.

Patrona má v Panně Marii Bolestné a je symbolem toho, že to není nikdo jiný, než my lidé, přes koho se Bůh snaží působit, a jen po nás lidech chce, abychom pro něho pracovali a tady na světě vytvářeli dílo, které k němu přivede ostatní.

S Křížovou horou je spjato několik dobrodinců, kteří se o poutní místo stále s optimismem starají a nadále se o ně starat chtějí. Jak znovu říkají správci poutního místa, „bez pomoci úřadů, ale s pomocí rodiny a přátel. A s pomocí Boží, což je pro nás rozhodující.“

Maria nám svěřuje tajemství kříže

- dokončení promluvy Svatého otce Benedikta XVI.
při mši svaté v Lurdech 14. září 2008 ze str. 2

patří také občanským a vojenským autoritám, které se přišly účastnit této eucharistické slavnosti.

„*Tolik toho má v moci kříž! Kdo jej má, má poklad!*“ (sv. Ondřej Krétský, *Homilie 10 k Povýšení sv. Kříže: PG 97, 1020*) Tento den, kdy Církev slaví svátek Povýšení svatého Kříže, nám evangelium, které jsme právě slyšeli, připomíná význam tohoto velkého tajemství: Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby všichni lidé byli spaseni (srov. Jan 3,16). Boží Syn se učinil zranitelným, přijal postavení otroka a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži (srov. Flp 2,8). A jeho křížem jsme spaseni. Nástroj popravky, který na Velký pátek vyjevil Boží soud nad světem, se stal pramenem života, odpuštění, milosrdenství, znamením smíření a pokoje. „*Abychom byli uzdraveni, hledíme na ukřižovaného Krista!*“ říkal svatý Augustin (*Tract. in Johan., XII, 11*). Pohledem na Ukřižovaného se klaníme tomu, který přišel, aby na sebe vzal hřích světa a daroval nám věčný život. A Církev nás vybízí, abychom hrdě pozvedali tento slavný kříž, aby svět mohl vidět, kam až sahá láska Ukřižovaného k lidem. Vybízí nás vzdávat díky Bohu, protože ze stromu, který přinesl smrt, vytryskl opět život. Z tohoto dřeva Ježíš zjevuje svůj svrchovaný majestát, zjevuje, že byl povýšen ke slávě. Ano, „*pojdte, klaňme se mu*“. Mezi námi se nalézá ten, který nás miloval tak, že za nás dal svůj život; ten, který zve každou lidskou bytost, aby se k němu s důvěrou přiblížila.

Toto velké tajemství nám Maria svěřuje také dnes a zve nás, abychom se obrátili k jejímu Synu. Je totiž příznačné, že při prvním zjevení zahájila Bernadetta na Mariin pokyn toto setkání znamením kříže. Je to více než prosté znamení. Bernadettě se od Marie dostalo zasvěcení do tajemství víry. Znamení kříže představuje určitou syntézu naší víry, protože nám říká, jak nás Bůh miloval; říká nám, že na světě existuje láska silnější než smrt, silnější než naše slabosti a naše hříchy. Moc lásky je silnější než zlo, které nás ohrožuje.

Toto tajemství univerzálnosti lásky Boží k lidem přišla Maria zjevit sem do Lurd. Ona zve všechny lidi dobré vůle, všechny, kteří trpí na těle i na duchu, aby pozvedli oči k Ježíšovu kříži a našli pramen života, zdroj spásy.

Církev dostala poslání ukazovat všem tuto podobu Boha, který miluje, jak to zjevil v Ježíši Kristu. Dokážeme pochopit, že naše důstojnost dětí Božích, zatemněná hříchem, spočívá v Ukřižovaném na Golgotě a že nám byla darována? Obrátme svůj pohled ke Kristu. On nás osvobozuje pro lásku, kterou nás miluje, a k budování smířeného světa. Protože na kříži Ježíš vzal na sebe tíži veškerého utrpení a nespravedlnosti našeho lidství. On nesl ponížení, diskriminace a mučení, kterými v mnoha regionech světa trpí nesčetní naši bratři a naše sestry z lásky ke Kristu. Svěřujeme je Marii, Ježíšově i naší Matce, která stojí pod křížem.

Slavení jubilea zjevení Naší Paní Lurdské nám umožňuje nastoupit cestu víry a obrácení, abychom do svých životů pojali tento slavný kříž. Maria nám dnes přichází vstříc, aby nám ukázala cesty obnovy života našich společenství a každého z nás. Přijetím jejího Syna, kterého nám představuje, jsme ponořeni do živého pramene, ve kterém víra může znovu objevit novou sílu a Církev může načerpat sílu, aby stále směleji hlásala tajemství Krista. Ježíš narozený z Marie je Boží Syn, jediný Spasitel všech lidí, který žije a působí ve své Církvi a ve světě. Církev je poslána především do světa, aby hlásala toto jedinečné poselství a vyzývala všechny lidi k jeho přijetí prostřednictvím autentického obrácení srdce. Toto poslání, které Ježíš svěřil svým učedníkům, dostává tady, u příležitosti tohoto jubilea, nový nádech. Kéž po velkých evangelizátorech vaší země je misionářský duch, který během staletí oživoval mnoho mužů a žen Francie, i nadále vaší hrdostí a vašim závazkem!

Ve stopách Bernadetty si připomeneme podstatu lurdského poselství. Bernadetta je nejstarším dítětem velmi chudé rodiny, ona nevlastní ani vědění, ani moc

a má jen chatrné zdraví. Maria si ji vybírá, aby předávala její poselství obrácení, modlitby a pokání v plném souladu s Ježíšovými slovy: „*Skrýl jsi tyto věci před moudrými a chytrými a odhalil jsi je malíčkým.*“ (Mt 11,25) Na jejich duchovní cestě jsou také křesťané povoláni přinášet plody svého křtu, žít se Eucharistií, čerpat z modlitby sílu ke svědectví a být solidární se všemi svými bratry v lidskosti (srov. *Pocť Panně Marii*, Španělské náměstí, 8. prosince 2007). Před zraky Panny Marie je nám tedy podávána opravdová katecheze. A tak dovolme Panně, aby také nás poučila a vedla po cestě, která vede do království jejího Syna.

Ve své katechezi „*krásná Paní*“ zjevuje Bernadettě svoje jméno: „*Já jsem Neposkvrněné Početí.*“ Maria jí tak zjevuje mimořádnou milost, kterou dostala od Boha, totiž že byla počata bez hříchu, protože „*shlédl na svou nepatrnou služebnici*“ (Lk 1,48). Maria je ženou naší země, která se cele oddala Bohu a dostala od něho privilegium dát lidský život jeho věčnému Synu. „*Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.*“ (Lk 1,38) Ona je proměněnou krásou, obrazem nového lidstva. Maria se tak představuje jako zcela závislá na Bohu, ale ve skutečnosti vyjadřuje postoj naprosté svobody, založené na plném uznání své pravé důstojnosti. Toto privilegium se týká také nás, protože nám vyjevuje naši důstojnost mužů i žen, poznamenaných sice hříchem, ale spasených v naději, která nám umožňuje obstat v našem každodenním životě. Je to cesta, kterou Maria otevírá také člověku. Oddat se naprosto Bohu znamená nalézt cestu pravé svobody. Neboť obrácením se k Bohu se člověk stává sám sebou. Opět nalézá své původní povolání osoby stvořené k jeho obrazu a podobě.

Draží bratři a sestry, primárním posláním lurdské svatyně je být místem setkání s Bohem v modlitbě, místem služby bratřím, zejména pohostinností k nemocným, chudým a všem trpícím lidem. Na tomto místě k nám Maria přichází jako Matka, stále plná ochoty vůči potřebám svých dětí. Skrze světlo, které vychází z její tváře, září Boží milosrdenství. Vystavme se dotyku jejího pohledu, který nám říká, že nás všechny miluje Bůh, který nás nikdy neopustí! Maria nám přichází připomenout, že intenzivní, pokorná, důvěryplná

a vytrvalá modlitba má mít v našem křesťanském životě ústřední postavení. Modlitba je neodmyslitelná pro přijetí Kristovy moci: „*Kdo se modlí, nemarní čas, třebaže situace nese všechny příznaky nouze a zdá se, že nutí jedině k činnosti.*“ (Deus caritas est, č. 36) Nechat se pohltit činností vede k nebezpečí, že modlitba ztratí svou křesťanskou specifickou a svou pravou účinnost. Modlitba růžence, tak drahá Bernadettě a lurdským poutníkům, v sobě soustřeďuje hloubku evangelního poselství. Uvádí nás do kontempace Kristovy tváře. V této modlitbě pokorných můžeme načerpat hojné milosti.

Přítomnost mladých lidí v Lurdech je také důležitým faktem. Draží přátelé, přítomní dnes tady kolem kříže Světového dne mládeže! Když Marii navštívil anděl, byla mladou nazaretskou dívkou, která vedla prostý a odvážný život žen své vesnice. A jestliže Bůh shlédl právě na ni a důvěřoval jí, chce nám tím také říci, že nikdo z vás není Bohu lhostejný. On hledí svým laskavým pohledem na každého z vás a volá vás ke šťastnému a smysluplnému životu. Nenechte se odradit těžkostmi! Maria se ulekla při zvěstování anděla, který jí přišel říci, že se má stát Matkou Spasitele. Cítila, jak je slabá vzhledem k Boží všemohoucnosti. Nicméně bez váhání řekla „ano“. Díky jejímu „ano“ vstou-

pila do světa spása a změnila tak dějiny lidstva. Vy, draží mladí přátelé, také nemějte strach říci „ano“ na Pánovo volání, zve-li vás, abyste ho následovali. Odpovězte Pánu velkoryse! Jedině on může uspokojit nejhlubší touhy vašeho srdce. Mnozí z vás přicházíte do Lurd pozorně a velkoryse sloužit nemocným nebo jiným poutníkům a kráčíte tak ve stopách Krista služebníka. Služba poskytovaná bratřím a sestrám otevírá srdce a dává ochotu. Kéž je vaší důvěrníci v tichu modlitby Maria, která uměla mluvit k Bernadettě s úctou a důvěrou. Kéž Maria pomůže těm, kteří jsou voláni k manželství, aby objevili krásu pravé a hluboké lásky, prožívané jako vzájemný a věrný dar! Těm z vás, které Pán volá, abyste jej následovali v kněžském či řeholním povolání, bych chtěl znovu říci, že v naprostém darování vlastního života do služeb Bohu a lidem je celé štěstí. Kéž jsou rodiny a křesťanská společenství místem, v nichž se mohou rodit a zrát solidní povolání ke službě Církvi a světu.

Mariino poselství je poselstvím naděje pro všechny muže a všechny ženy naší doby, ať jsou z jakékoli země. Rád vzývám Marii jako *Hvězdu naděje* (*Spe salvi*, č. 50). Na cestách našeho života, které jsou nezřídka temné, je Maria světlem naděje, které nás osvěcuje a nasměrová-

vá naše kroky. Skrze její „ano“, skrze velkorysé sebedarování otevřela Bohu brány našeho světa a našich dějin. A vybízí nás, abychom žili v neporazitelné naději, nedopřávali sluchu těm, kteří mají za to, že jsme vězni osudu. Maria nás provází svou mateřskou přítomností uprostřed životních událostí lidí, rodin a národů. Šťastní jsou muži a ženy, kteří skládají svou důvěru v toho, který nám ve chvíli obětování svého života pro naši spásu daroval svou Matku, aby byla naší Matkou!

Draží bratři a sestry, na půdě Francie je Matka Páně ctěna v nespočetných svatyních, které tak ukazují víru předávanou z generace na generaci. Jako Nanebevzatá je milovanou patronkou vaší země. Kéž je stále vroucně ctěna v každé vaší rodině, ve vašich řeholních komunitách a ve farnostech! Kéž Maria bdí nad všemi obyvateli vaší krásné země a nad četnými poutníky, kteří přišli slavit toto jubileum z jiných zemí! Kéž je pro všechny Matkou, která zahrnuje své děti pozorností v radostech i strastech! Svatá Maria, Matko Boží a Matko naše, nauč nás věřit, doufat a milovat spolu s tebou. Ukaž nám cestu do království tvého Syna Ježíše! Hvězdo mořská, svíť nám a veď nás na naši cestě! (srov. *Spe salvi*, č. 50). Amen.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Člověk uchovává hněv proti druhému, ale od Pána hledá uzdravení? S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí? Živí pomstu, ač je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy? Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět, vzpomeň na hnilobu a smrt a dbej příkázání! Vzpomeň na příkázání a přestaň nevrážit na bližního, vzpomeň na smlouvu s Nejvyšším a odpusť vinu!

2. čtení - Řím 14,7-9

Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme, patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad mrtvými i nad živými.

Evangelium - Mt 18,21-35

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Páne, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmadesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: »Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.« A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal

se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: »Zaplať, co jsi dlužen!« Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: »Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.« On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a všechno to pověděli svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: »Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?« A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“

Pondělí 14. 9. 2020

6:05 V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory
6:15 Colours 2015: Vladimír Merta Trio **7:05** Výpravy do divočiny: Ochrana velryb **8:10** Kmochův Kolín: Dechový orchestr ZUŠ VI. Ambrose Prostějov **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **9:40** Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou **11:15** Harfa Noemova: Mistři taktočky – Petr Šumník **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Obrácení impéria **13:20** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **13:45** Manželská setkání **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Lidé, kteří milují život – Peru **15:05** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **16:00** V souvislostech **16:25** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **17:15** Víra do kapsy: Můj život online **17:30** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:35** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **19:30** Církev za oponou: Můj život kněze **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Danuší Nerudovou [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl) [P] **21:20** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Nový Zéland **21:30** Za obzorem **22:05** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **23:30** Kulatý stůl: Workoholismus se šíří? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 15. 9. 2020

6:05 Pocta českým světcům: M. Janošík: Amen
7:20 Historie a současnost Matice svatohostýnské **7:50** Noční univerzita: Hana Lipovská – Závirovaná ekonomika **9:00** Muzikanti, hrajte **9:30** Vietnam **9:45** Outdoor Films s Tomášem Roubaelem (45. díl): Horolezectví je můj život **11:15** Živě s Noe: Panna Marie Bolesná – Šaštín [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Don Bosco, světec, který hrával fotbal **13:15** V souvislostech **13:40** V pohorách po horách (81. díl): Stolové hory **14:00** Živě s Noe: Panna Maria Bolesná – Šaštín [L] **14:35** Jak potkávat svět (53. díl): S Jiřím Stivínem **16:00** O kom, o čem: Vlastimila Česková **16:20** Putování Modrou planetou: Island **17:00** Biblická studna **18:05** Likvidace lepry [P] **18:20** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Hermie a potopa **19:05** Pod ostravským nebem: Zastavení v ostravských sakrálních stavbách **19:30** Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil **21:00** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe: Panna Marie Bolesná – Šaštín [P] **22:05** Po stopách Ježíše Krista (2. díl): Jan Křtitel **22:40** Má vlast: Přerov – Zámek **0:05** Terra Santa News: 9. 9. 2020 **0:25** Arménie – Víra hory přenáší **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 16. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2020 **6:25** Noční univerzita: Pavel Raus – Život mimo internet **7:15** Misie skrze svědectví – Slovensko **8:10** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **9:00** Kouzlo štipkých varhan **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:20** Oživení studené války? **10:50** Opíu se o florbalovou hůl **11:15** Živě s Noe: Den církevního školství [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **13:15** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **13:35** Zpravodajské Noeviny:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

15. 9. 2020 **14:00** Živě s Noe: Den církevního školství [L] **14:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (158. díl) **16:00** Bible pro Severní Koreu **16:35** Jarmark: Třebovický koláč 2017 **18:20** Maminčiny pohádky (17. díl): Ostrov blaženosti **18:30** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:40** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **19:30** Terra Santa News: 16. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (87. díl): Střihový pořad – současné chvalo zpěvy [P] **21:00** Obchod s migranty **21:30** Živě s Noe: Den církevního školství [P] **22:05** Noční univerzita: Prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí [P] **23:20** Generální audience papeže Františka **23:45** Cvrlikání (77. díl): Malina Brothers & Kateřina García **0:50** Mwebare kwija – Klinika v buši **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 17. 9. 2020

6:05 Likvidace lepry **6:15** Církev za oponou: Život kněze **6:40** Na co jsme nezapomněli: Strážnice 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Terra Santa News: 16. 9. 2020 **9:40** Kulatý stůl: Workoholismus se šíří? **11:15** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, Farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Po stopách Ježíše Krista (2. díl): Jan Křtitel **13:20** Odkaz předků (4. díl): Morávka **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (70. díl): S Pavlem Helanem **16:05** Zpravodajské Noeviny: 15. 9. 2020 **16:25** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Austrálie **16:35** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **16:55** Klapka s Davidem Surým **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Maminčiny pohádky (18. díl): Skřítek Domácníček **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Ovečky (2. díl) [P] **19:00** Večeře u Slováků: 25. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **21:15** Setkání cisteritů v Lukové **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Nigérie: Halleluja **0:40** Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2020 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 18. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2020 **6:25** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **7:00** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **7:45** Pohyby **8:30** První křesťané: Obrácení impéria **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Proměny Oščadnice **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl) **10:15** K jádru věci: S Danuší Nerudovou **11:20** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Nezmaří & Symfonický orchestr ZUŠ Uničov na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Přesšel jsem hranici **15:30** Záblesky nad Andami **16:00** Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2020 **16:25** Tóny v tichu **17:00** Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský

koncil **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Maminčiny pohádky (19. díl): Tři čaromocné svíce I. **18:25** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:30** Poletuchy: Na skok na hory **19:15** Bolívie – Povolán ke službě **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Na misiích v Česku [L] **21:40** Za obzorem **22:15** Gramofon (1. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **23:20** Lednický park vypravuje **23:50** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Zdeněk Papoušek **0:50** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů [P].

Sobota 19. 9. 2020

6:05 Mladí salesiánští misionáři 2016 – Austrálie **6:15** Výpravy do divočiny: Největší antilopy mají nádeji **7:15** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **7:30** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **7:55** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **8:00** Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa **8:25** Hermie a potopa **9:00** Ovečky (2. díl) **9:30** GOODwillBOY III. (6. díl): Football **10:10** V posteli POD NEBESY V. (9. díl) **11:00** Můj chrám: Veronika Sedláčková, kostel sv. Kříže na Příkopech, Praha **11:20** Zpravodajské Noeviny: 17. 9. 2020 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **15:20** Mixtovékové – Mezi náboženstvím a tradicí **15:50** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **16:15** Omar Sosa, Seckou Keita a Gustavo Ovalles na Folkových prázdninách [P] **16:55** Na pořadu rodina (13. díl): Pěstounská rodina **18:00** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **18:30** Stretko **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Poletuchy: Na skok do Krasu [P] **20:55** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **21:30** V pohorách po horách (82. díl): Roháč – Súľovské skály [P] **21:45** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **22:15** Za obzorem **22:45** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Šalamounovy ostrovy [P] **23:00** Živě s Noe: Panna Maria Bolesná – Šaštín **23:30** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **23:45** Živě s Noe: Den církevního školství **0:20** Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 20. 9. 2020

6:05 Jarní koncert: Janáčkova konzervatoř Ostrava a dívčí sbor DATIO Odry **7:00** Řeckokatolický magazín **7:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (148. díl): Hastrman v Doubravniku **8:25** Indie – Taliit Penkal, Donne Dalit **9:00** Večeře u Slováků: 25. neděle v mezidobí **9:25** Kambodža pohledem zblízka **9:50** Církev za oponou: Život kněze **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín (95. díl) **10:30** Mše svatá z kaple Telepace: Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Buon giorno s Františkem [L] **13:30** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **14:10** Muzikanti, hrajte [P] **14:45** Poletuchy: Na skok do Krasu **15:35** Noční univerzita: prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **16:50** Po stopách Ježíše Krista (3. díl): Léta v skrytosti **17:25** Sedmihlásky (112. díl): A já mám, co já mám **17:30** Cirkus Noeland (15. díl): Roberto, Kekulín a detektiv **17:55** Hermie a přítel: Ztracený komáří poklad **18:30** Ovečky (2. díl) **19:00** G. Rossini: Petite Messe Solennelle: Podzimní festival duchovní hudby 2020 [L] **20:40** Přejeme si... **20:55** Příroda kolem nás: Expedice za vlky do Polska **21:20** Guadalupe: Živý obraz **22:20** Za obzorem **22:55** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **23:05** Za obzorem **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Vodopády milosrdenství **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne.

Pondelok 14. 9. o 17:30 hod.:

Doma je doma (Novinky vo vysielaní TV LUX)

Od septembra sa v programe TV LUX objavuje niekoľko nových formátov. Viac o nich v relácii Doma je doma prezradia ich tvorcovia. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 15. 9. o 10:30 hod.: Svätá omša zo Šaštína

Priamy prenos z Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie.

Streda 16. 9. o 20:50 hod.:

Katolicizmus 5: Peter a Pavol – Nepostrádateľní muži (dokumentárny seriál)

Kráčajú po stopách svätých Petra a Pavla, ktorí niesli evanjelium do celého sveta, môžeme lepšie pochopiť základy apoštolskej viery, zvlášť zjavenie Kristovho zmŕtvychvstania.

Štvrtok 17. 9. o 17:20 hod.: A teraz čo?

Je čítanie horoskopu zlučiteľné so životom kresťana? Odpovede hľadá Mons. Jozef Halko.

Piatok 18. 9. o 16:05 hod.: STOPovanie

Vydajme sa pátrať po tom, kde všade môžeme Boha vySTOPovať; kde všade možno nájsť jeho STOPy. Dajme si STOPku a porozhliadnime sa okolo seba. Veď v každom stvorení sa dá akoby v zrkadle zachytiť odraz Stvoriteľa.

Sobota 19. 9. o 20:30 hod.:

Svetlo pre opustených (film)

Film Svetlo pre opustených je príbeh svätej Márie Soledad Torres Acosta, zakladateľky Kongregácie Služobníč Panny Márie. Bola založená v roku 1851 v Madride na podnet otca Miguela Martíneza, ktorý videl potrebu pomáhať chorým a opusteným.

Nedeľa 20. 9. o 20:30 hod.:

Medzi nebom a zemou

Profesorka, lekárka Daniela Ostatníková nám pomôže nahliadnuť do sveta autistov. Ukáže, ako sa k nim správať a zároveň aj poukáže na to, v čom je rozdielnosť medzi mužom a ženou dôležitá a v čom je krásna. Moderuje Marián Gavenda.

MŠE SVATÁ PODLE MISÁLU Z ROKU 1962 bude slúžena v nedeľu 13. 9. 2020 v 18 hodin, v sobotu 19. 9. 2020 v 8 hodin, v nedeľu 27. 9. 2020 v 18 hodin a o slavnosti sv. Václava v pondelok 28. 9. 2020 v 18 hodin **v arcidiekanšom farnom chráme Nanebevzetí Panny Marie v Kladně.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. ZÁŘÍ 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 9.		PO 14. 9.		ÚT 15. 9.		ST 16. 9.		ČT 17. 9.		PÁ 18. 9.		SO 19. 9.			
Antifona	1136	1262	1504	1694	1512	1703	1708	1924	1197	1329	1213	1346	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1504	1694	1512	1703	1515	1707	1198	1330	1213	1346	1666	1883		
Antifony	1137	1264	1504	1695	1513	1704	1516	1708	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	813	914	813	914	813	914	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1505	1695	1513	1704	1516	1708	1201	1334	1217	1351	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	715	807	1505	1696	1513	1705	1517	1708	1519	1711	1218	1351	1669	1886		
Prosby	1140	1268	1505	1696	1655	1872	1711	1927	1202	1334	1218	1351	1655	1886		
Závěrečná modlitba	716	807	1506	1697	1514	1705	1517	1708	1520	1712	1218	1352	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	792	890	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1506	1697	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1506	1697	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	716	807	1506	1697	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 12. 9.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1507	1698	1514	1705	1517	1709	1207	1340	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1508	1699	1514	1705	1518	1709	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1508	1699	1661	1878	1715	1932	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1510	1701	1514	1706	1518	1710	1211	1344	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	715	807	716	808	1510	1701	1515	1706	1518	1710	1520	1712	1227	1361	716	808
Prosby	1135	1261	1149	1277	1510	1701	1664	1881	1718	1936	1211	1345	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	716	807	716	807	1506	1697	1514	1705	1517	1708	1520	1712	1227	1362	717	809
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 13. 9. – 24. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Sir 27,33–28,9
 (řec. 27,30–28,7)
 Ž 103(102),1–2.3–4.9–10.11–12
 Odp.: 8 (*Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a nadmíru dobrotivý.*)
 2. čt.: Řím 14,7–9
 Ev.: Mt 18,21–35

Pondělí 14. 9. – svátek Povýšení svatého Kříže

1. čt.: Nm 21,4b–9
 nebo Flp 2,6–11
 Ž 78(77),1–2.34–35.36–37.38
 Odp.: srov. 7c (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
 Ev.: Jan 3,13–17

Úterý 15. 9. – památka Panny Marie Bolestné

1. čt.: Žid 5,7–9
 Ž 31(30),2–3a.3b–4.5–6.15–16.20
 Odp.: 17b (*Zachraň mě, Hospodine, svou slitovností.*)
 Ev.: Jan 19,25–27
 nebo Lk 2,33–35

Středa 16. 9. – památka sv. Ludmily (na Moravě: nezávazná památka sv. Ludmily)

1. čt.: 1 Kor 12,31–13,13
 Ž 33(32),2–3.4–5.12+22
 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
 Ev.: Lk 7,31–35

Čtvrtek 17. 9. – nezávazná památka sv. Kornélia a Cypriána nebo sv. Roberta Bellarmina

1. čt.: 1 Kor 15,1–11
 Ž 118(117),1–2.16ab+17.28
 Odp.: 1a (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 7,36–50

Pátek 18. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 15,12–20
 Ž 17(16),1.6–7.8+15
 Odp.: 15b (*Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 8,1–3

Sobota 19. 9. – nezávazná památka sv. Januária nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 15,35–37.42–49
 Ž 56(55),10.11–12.13–14
 Odp.: srov. 14c (*Budu kráčet před Bohem ve světě živých.*)
 Ev.: Lk 8,4–15

O EUCHARISTII

EUCHARISTIE - SRDCE CÍRKVE • PROMLUVY O MŠI SVATÉ
Papež František • Přeložili Milan Glaser a Jana Gruberová • Podněty k přemýšlení Radek Tichý • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Papež František ve svých katechezích při generálních audiencích rozebíral také jednotlivé části mše svaté. V češtině jeho texty vyšly s podněty P. Radka Tichého k přemýšlení a diskusi.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x180 mm, 112 stran, 179 Kč*

DIÁŘE NA ROK 2021

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2021. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce je uveden národní úmysl Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky.

Paulínky • Váz., A5, 392 stran, 200 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2021. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky z doby křesťanského starověku, které doplňují obrazy umělců 14.-16. století.

Paulínky • Brož., 85x150 mm, 144 stran, 95 Kč

BŮH VE VŠEDNOSTI ŽIVOTA

VÍNO, DAR NEBE I ZEMĚ • JAK VZNIKÁ A K ČEMU INSPIRUJE
Karel Sládek • Ilustrace Vítězslava Faltysová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Víno je dar nebe i země – povznáší nás, prospívá nám i zahání naše chmury. Lidé si cenili vína odpradávná. Víno patří neodmyslitelně k naší duchovní kultuře. Nechal zhasnout svobodnou a tvořivou kulturu ani v dobách, kdy měla navrch průměrnost, totalita a různé formy nesvobody. V knížce Karla Sládka se projdeme vinicemi a prostředím, kde vinná réva roste a zraje. Seznámíme se s prací vinařů i s tím, jak víno vzniká. Při ochutnávce vína budeme uvažovat o lásce, zamilovanosti nebo kráse života v manželství. Při tom všem narazíme na mnoho inspirací pro náš duševní i duchovní život.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x190 mm, 80 stran, 169 Kč*

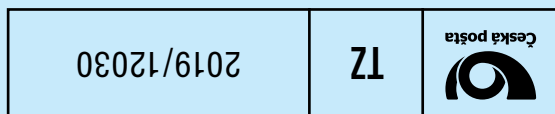
LÉKÁRNA SVATÉ HILDEGARDY

Gottfried Hertzka • Z němčiny přeložila Věra Nováková • K vydání připravil a úvodní slovo napsal Pavel Kryštof Novák

Svatá Hildegarda z Bingenu byla jednou z nejvýznamnějších žen středověku. Obdržela od Boha nadpřirozenou schopnost vidět zázrak stvoření a poznat léčivé síly přírody. Gottfried Hertzka objevil tuto benediktinskou abatyši pro dnešní dobu a zpřístupnil její poznatky ve svých knihách odborné i laické veřejnosti. V jeho díle zjistíme, že nám Bůh prostřednictvím světice dává léčebné prostředky na odstranění či alespoň zmírnění bolestí. Práním autora i editora je, aby svatá Hildegarda všem nemocným otevřela oči a vedla je rajskou zahradou Božského stvoření.

Akcent spol. s r. o. • Váz., 130x202 mm, 264 stran + 32 stran barevné obrazové přílohy, 249 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc